Твір на тему «Майбутнє моєї країни»

Нещодавно я замислився: а яким буде майбутнє моєї країни? Цікаве питання. Та відповісти одразу на нього складно. Щоб дати відповідь на нього та детальніше в ньому розібратися, я вирішив заглянути спочатку у минуле нашої країни.

Екскурс в історію України почався для мене з давньої легенди про заснування міста Києва трьома братами Києм, Щеком, Хоривом та їхньою сестрою прекрасною Либіддю. Коротенький запис у літопису став початком багатовікової історії. З Києва, «матері міст руських», бере початок могутня свого часу держава – Київська Русь, а з неї багато земель та народів. Нині вони належать до різних держав, але свого часу зробили свій внесок в становлення та розвиток України та українського народу. Славетною та героїчною, красивою та сумною постала передо мною історія нашого народу. Дивовижним візерунком поєдналися в ній мудрі правителі, славетні полководці та самобутні таланти простих людей. Ярослав Мудрий, Богдан Хмельницький, Тарас Шевченко – цими іменами довіку пишатиметься народ.

Та, на жаль, на долю українського народу випало багато страждань та лиха. Не тільки славою та героїзмом був вкритий шлях нашої Батьківщини до омріяної незалежності та самостійності. Були на цьому шляху також трагічні та ганебні сторінки. Та, незважаючи на все, мета, яку пронесли крізь віки, все ж стала реальністю. Вже більше двох десятиріч ми живемо у самостійній, територіально та політично незалежній країні. Дивлячись на молодість нашої країни, як самостійної держави, я вважаю закономірними політичні та економічні кризи, що супроводжують її увесь цей час.

Нещодавно я став свідком розмови батьків, у якій промайнула фраза: «Сьогодні ані в кого немає впевненості в завтрашньому дні». Саме тоді я остаточно зрозумів, яким хочу бачити майбутнє своєї країни. Я хочу, щоб наша країна була квітучою і веселою, якими бувають навесні її розкидані по селах яблуневі сади, а люди щасливими та впевненими в завтрашньому дні.